

Р Е Ш Е Н И Е № 407

гр. Перник, 07 май, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на тридесети април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев
Членове: Слава Георгиева
Ивайло Иванов

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 252 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Д.К.С. е останал недоволен от решението на РС Перник, постановено по нах дело № 1876/13 г., с което е потвърдено издаденото срещу касатора НП № 694/13 г. на Н-к група към сектор „ПП“ при ОДМВР Перник. С това наказателно постановление са наложени глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 2 от ЗДвП „паркира до паркирано МПС, с което пречи на влизащи и излизащи коли“; глоба в размер на 30 лева за нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП – „управлява МПС, не е представено в срок на ГТП“. В законово определения срок е подадена касационна жалба, която се поддържа от процесуален представител, а в жалбата се излагат оплаквания, че решението на РС е неправилно постановено в нарушение на материалния закон, а издаденото НП е незаконосъобразно, тъй като има несъответствие в текстовата му част. Иска се отмяна както на обжалваното решение на РС, както и постановяване на друго, с което да се отмени изцяло НП.

Ответникът по касационната жалба не взема отношение.

Представителят на окр. прокуратура предлага да се остави в сила решението на РС.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, касационния състав на Административен съд Перник, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения за това преклузивен процесуален срок по чл. 211, ал.1 от АПК във вр.с. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, от надлежна страна и при наличието на правен интерес. Ето защо съдът намира жалбата за допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна, като настоящия състав споделя частично наведените в нея оплаквания.

Безспорно е, че на 19.X.2013 г. по отношение на касатора е започнало административно наказателно производство за извършено нарушение по ЗДвП. Няма обратно доказване на факта, че касаторът е спрял собствения си автомобил на място, на което паркирането или престоят за по дълго време е забранен. По това време автопатрул на полицейските служби е трябвало да мине, но неправилното ситуиране на автомобила на касатора е възпрепятствало автомобила със специално предназначение да осъществи безпрепятствено движението си. След като касатора се появил, на място била извършена проверка по ЗДвП от полицаи от автопатрула, на място бил съставен АУАН, а

последния бил разпитан в производството пред въззивния съд, като актосъставител.

В контекста на проверката за съответствие на проверяваното решение с материалния закон, заключението на касационния състав е различно от това на въззивния. Последният не е обсъдил процесуалната компетентност на полицаи от „Охрана на обществения ред“ да съставя АУАН по ЗДвП. Въззивен съд без да вземе предвид разпоредбите на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, сочеца като компетентни актосъставители длъжностните лица от службите за контрол по същия закон и съобразно приложената по административно наказателната преписка заповед № Из 1745 от 2012 г на м-ра на вътр. работи, не е извършил проверка, дали полицаи от „ООР“, без да е посочил буквената си обозначимост, така както са изискванията на министерската заповед е компетентен да съставя АУАН. Компетентността на оправомощените да съставят АУАН за нарушения по ЗДвП полицейски служители предполага те да са преминали проведено обучение и проверка на знанията в тази материя, чрез ежегодно полагане на изпит по Закона. В производството пред РС тези обстоятелства са неизяснени, което е основание да се отмени решението на този съд. Наличието на качеството „актосъставител“, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП и конкретизацията по приложената заповед, стига да е актуална, към датата на съставяне на акта е останало неизяснено и е въпрос, чието изследване е било дължимо в пределите на проверката на първата инстанция по чл. 314, ал. 1 от НПК, включително и чрез събиране на доказателства по реда на чл. 107, ал. 2, пр. 2 от НПК. Неустановената компетентност на актосъставителя е довела до постановяване на съдебен акт при съществени процесуални нарушения, до степен, че не може да се твърди наличието на законосъобразно протекла административно наказателна процедура при АНО.

Констатираните в хода на съдебния контрол проведен от касационния състав на Административен съд Перник, налагат извода, че във въззивното производство по делото, развило се пред районен съд са допуснати съществени процесуални нарушения, посочени в настоящото решение, относно компетентността на актосъставителя, което налага решението на РС да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на този съд.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решение № 116, постановено по нах дело № 1876/2013 г. по описа на Районен съд Перник.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на районен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/